Teises toas olnud keskmine tüttar, kellel nelja peaga
madu süles olnud. See teinud müsamuti. Ka kui
teine tüttar: käskinud tasa tulla, lasknud mano
natukene alla poole ja soldat löönud ühe lopsuga
maru nelli pead otsast ära. Nõnda sai juba
teine tüttar päästetud. Kolmandamas toas oli
kõige noorem tüttar, kaheksa peaga madu sülen
vaevalvajaks. Ka löönud soldat need pead korraga
ära. Nüüd olivad kolm tüstart päästetud.
Soldat hakanud mõtlema, kuidas tüdrukid üles maa
peale saada. Ta võtnud nõuuks rossiga üleste tõm-
mata. Nüüd oli aga ta kimpus, sest ta mõtles
ehk kui ma enne ülesse lähen ei tule tüdrukid
järele, kui ma ise wiimsiks jään ei tõmba
nad mind üles. Hulga aega mõtlemise järel
võtis ta nõuuks ise tüdrukide järele minnä.
Kõk ja toapois tõmbasid tüdrukid kül ülesse üles
se aga kui soldati kord tuli pani soldat ühe
kivi rossi otsas, selle mõttega, et teised teda
kül wist ülesse ei tõmba. Soldat oli õieti ehte
ära arvanud, sest teised mehed lasksivad poole ta
pealt alla rossiga. Tükis. Nüüd oli soldat kimbas
kuidas ülesse maa peale saada. Soldat oli enemast
enne tüdrukide päästmist, laua peal kolm wiie
ja kolm tüstrukut
wõtnud. Kende abil pääsis ta põrgust.
Hästi wile puhugnisega tuliwad kõik maa ilma
putuvad koku ta ümber ja küsisiwad tõsid.
Soldat häälestas nad wask piitsaga. Hõbe wilega
tuliwad kõik elajad, need häälestas ta kõbe piit-
saga. Kuld wilega tuliwad inimesed ja hõbe wile
kõlinga. Soldat läi jälle piitsaga nende poole ja
hüüdis: „Kahe teistkümne hobusega tõld jäägu
siia". See jäi ka sinna. Sääl ruumi puudusel
järast poolele. Kui nu smõistatus õige on siis
ädalus tage mulle, siis kirjutan ma jutte edasi
ja ka wanu laula. Head terwist.

Urozdro Hepnoba na nuzy Mamanuna kgypsbu
Kupacne Mapnbuna Mleac.

Kanavara vaasukesed Andrus Kibuloumaalt.

Kirjanud Karl Tarbpea. Saadud 18 20/III 92.

I. Jutud. (2x)

1. Muiffel mehel oli laiska naine, see Petrova Rahe nädali kohta
üks paoli lõnga. Kui mees Koju tuli ja Käsu, kui
palju lõnga naisel Kedratud o. paun. See lõnga poole jällä
kaka ja näitan siis ühest Kuiluft. „See o Tas-Tänane",
siis Teiselt Kuiluft, „see o es-eilne," siis jälle ~~tänane~~ üunmed
pöörud", see o Kas-Kunaalne j. nõe. Mees saan aru,
A Tõl" rohkem pole, kui üsel aemuse paale ja ei näene
Tõda petta Tahab; Käskin siis näitt Lõnga eiguma panna.
Naine paun juure Taasi Tarsen Täis, Kallan vett peale
ja säädsin ürse alla, siis ajan Koera kuast välja, Kes
üle Terku Taasi hüppan; isi läin siis mehele Kaisama,
A Kaer olle üle Taasi hüppan ja längad Kakse Teis.
Jälle saan mees pettuft ara.
Külas Kuln pulmad ja meift naift Kutsutud Kuea palma,
aga mul pole muisi riidid (rõõsu) selga panna olu.
Mees Tahn arnale ja ootsle Külaft riidest, jätn naisetma.
Siis naine Kakskan pulma eilsa Tegema ja mees läin
Külase arna halli ane wasta valgest rahetama.
Mees Kuln, ani olu Kainud, naine mõtlen, et mees Täle
mis walge järgi Tuob ja riskan arna rona lagun järgi
ahju. Mees aga riskan ares parandab, pole järsi ühte
olu. Mees pole Kolm naift pulma nallaft ilma jätte
ja siidu Tä Kõle rihu sisse ja rüh palma Tuaette ja
Kaskin Kuh palma rahvaft selle Kõle rihu peale Kusta.
Naisel olu Külma valge Tõe ja Kui pulma sell hüüdn,
siis pole naene läben varska seesta, Tännan ikka Tus-
ees Tantse Tsäh Tsäh Tsäh, Tsäh Tsäh Tsäh.
Mehe siida läin riimaks pehmese ja rüh naise pulma
aha peale ja Kuhi Täle pulma eeste Kaft riidest selga.
Kui Ta siis pulmaft Koju Kuln, hakkan Kohe Kiidarste
Kõse ja Teri Kõige pesse riidest selga. — — —

2. Kaeu Käsi mehe Kaeus ja rehane ütlen mehele: „Kui
ja mool Koti Täel kiidisi Kuad, siis ma aita sinul Kaeu
Kinni püüda." Rehane isi läin siis mitte ja Käskin naift
vankriga Põllale minna. Kaeu olen parajasti paeva Kahela
aares. Rehane sagistan mitkas. Kaeu küsin mehe Käest:
„Mis. peal ragistab?
„See Kaeu, Kes Käis maha murrab."